

Ενθρόνιση νέου Ηγουμένου στη Μονή Υπεραγίας Θεοτόκου Παλαιοκαστριτίσσης στην Κέρκυρα

/ [Ιερές Μονές](#)

Το Σάββατο, 6 Ιουνίου 2026, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος](#), λειτούργησε στην παλαιόφατη και σεβασμία Ιερά Μονή Υπεραγίας Θεοτόκου Παλαιοκαστριτίσσης, ενώ προ της Θείας Λειτουργίας τέλεσε, κατά την προσήκουσα εκκλησιαστική τάξη, την εγκατάσταση, ήτοι την ενθρόνιση του νεοεκλεγέντος Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής, Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Σεβαστιανού Δροσόπουλου.

Κατά τη Θεία Λειτουργία, τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν εκτός από τους Ιερομονάχους της Ιεράς Μονής και άλλοι κληρικοί της τοπικής Εκκλησίας, μεταξύ των οποίων, ο Πανοσιολ. Αρχιμ. **Χριστόδουλος Τριαντάφυλλος**, Καθηγούμενος της **Ιεράς Μονής Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος και Γεωργίου Τροπαιοφόρου Στρατιάς** καθώς και οι Διάκονοί του.

Επίσης, στη λατρευτική σύναξη παρέστησαν οι Καθηγούμενοι των ανδρών Ιερών Μονών της τοπικής Εκκλησίας, αντιπροσωπείες εκ των γυναικείων μοναχικών αδελφοτήτων, καθώς και εκπρόσωποι των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών της νήσου. Ακόμη, η προσέλευση των ευλαβών προσκυνητών υπήρξε αθρόα, συμβάλλοντας στο κλίμα χαράς, συγκινήσεως και πνευματικής κατανύξεως για την ιστορική αυτή ημέρα της Ιεράς Μονής. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας και της τελετής της ενθρονίσεως, ο νέος Καθηγούμενος παρέθεσε εορταστική τράπεζα προς τιμήν των παρισταμένων.

Στον επιβατήριο λόγο του, ο νέος Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής εξέφρασε τη βαθιά συγκίνησή του για την ανάληψη της νέας αυτής διακονίας, αναφερόμενος στη βαριά πνευματική παρακαταθήκη που κληρονομεί από τους προκατόχους του Ηγουμένους, οι οποίοι σφράγισαν με την προσφορά και το έργο τους την ιστορική πορεία της Μονής.

Τόνισε, μάλιστα, τη σημασία της αυθεντικής μαρτυρίας της Ορθόδοξου πίστεως και της ελληνικής φιλοξενίας, υπογραμμίζοντας ότι η αγκαλιά της Παναγίας της Παλαιοκαστριτίσης θα παραμένει πάντοτε ανοικτή για κάθε άνθρωπο που αναζητεί παρηγορία, προσευχή και πνευματική ανάπαυση. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην αξία της ενότητας, της εν Χριστώ αγάπης και της αλληλοστηρίξεως μέσα στην αδελφότητα, επισημαίνοντας συγχρόνως το μεγάλο βάρος και την ευθύνη της ηγουμενικής διακονίας. Ολοκληρώνοντας, εξέφρασε θερμές ευχαριστίες προς τον Οικείο Ποιμενάρχη, κ. Νεκτάριο, για την εμπιστοσύνη, την πατρική αγάπη και τη διαρκή στήριξή του, καθώς και προς την αδελφότητα της Μονής, την οικογένειά του και όλους όσους στάθηκαν συνοδοιπόροι στη μέχρι σήμερα πορεία του.

Εν συνεχεία, ο Σεβασμιώτατος, αντιφωνώντας στην προσλαλιά του νέου Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής, απηύθυνε πατρικό και νουθετήριο λόγο, εκφράζοντας αρχικά τη χαρά του για τη εκλογή και εγκατάσταση του σε αυτή τη σημαντική εκκλησιαστική διακονία. Επίσης, αναφέρθηκε στη μακράιωνη πορεία της Μονής, επισημαίνοντας ότι παρά τις δυσκολίες και τις δοκιμασίες που κατά

καιρούς αντιμετωπίζουν οι μοναστικές αδελφότητες και οι τοπικές Εκκλησίες, η Χάρις του Θεού και η Παναγία δεν εγκαταλείπουν ποτέ το έργο της Εκκλησίας. Υπενθύμισε μάλιστα τον λόγο του Ιερού Χρυσοστόμου ότι το σκάφος της Εκκλησίας μπορεί να κλυδωνίζεται, αλλά δεν καταποντίζεται.

Απευθυνόμενος προσωπικώς προς το νέο Καθηγούμενο, υπογράμμισε ότι η εκλογή του αποτελεί έκφραση της Θείας Προνοίας και της εμπιστοσύνης των πατέρων της αδελφότητος προς το πρόσωπό του. Τόνισε ότι η διακονία του Ηγουμένου δεν είναι απλώς ένα αξίωμα τιμητικό, αλλά σταυρική πορεία ευθύνης, θυσίας και προσφοράς, μία συνεχής ανάβαση προς το Γολγοθά που οδηγεί στην Ανάσταση. Παράλληλα, επεσήμανε ότι ο Ηγούμενος τίθεται «επί λύχνου», ώστε να φωτίζει, να διδάσκει και να καθοδηγεί πνευματικώς τους αδελφούς του, χαράσσοντας ασφαλή πνευματική οδό, ευρισκόμενος «εις τύπον και τόπον Χριστού» μέσα στην αδελφότητα, αφού αποτελεί το ορατό σημείο της ενότητος.

Για το λόγο αυτό κάλεσε το νέο Καθηγούμενο να πορεύεται με διάκριση, αγάπη, προσευχή και πνεύμα θυσιαστικής διακονίας, έχοντας ως πρότυπο τον ίδιο τον Κύριο, ο Οποίος είπε, «Οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι» (Ματθ. 20, 28).

Επίσης, ο κ. Νεκτάριος αναφέρθηκε ακόμη στη σημασία της μοναχικής εμπειρίας του π. Σεβαστιανού, επισημαίνοντας ότι τα πολλά έτη της μοναχικής ζωής αποτελούν πολύτιμο πνευματικό εφόδιο και το σημαντικότερο σχολείο για την άσκηση της ποιμαντικής ευθύνης πέραν από τους τίτλους σπουδών της θύραθεν παιδείας. Εξέφρασε δε τη βεβαιότητα ότι η Υπεραγία Θεοτόκος, η Οποία προστατεύει διαχρονικά το μοναστήρι της, θα συνεχίσει να οικονομεί και να ευλογεί το έργο της αδελφότητας.

Ολοκληρώνοντας, ευχήθηκε στο νέο Καθηγούμενο δύναμη, φωτισμό και ενίσχυση από τον Τριαδικό Θεό, διαβεβαιώνοντάς τον για την πατρική του αγάπη και μέριμνα, ενώ παράλληλα κάλεσε τους πατέρες της αδελφότητας να περιβάλλουν με σεβασμό, αγάπη και υπακοή το νέο πνευματικό τους πατέρα, προς οικοδομή της αδελφότητας και δόξαν του Θεού.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος προέβη, κατόπιν προτάσεως του νέου Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής, στη χειροθεσία εις Πνευματικόν του Πανοσιολ. Αρχιμ., **Καλλινίκου Νίνου** και του Πανοσιολ. Αρχιμ., **Μεθοδίου Χαλδέζου**, πατέρων της Ιεράς Μονής.

Ακολούθως πραγματοποιήθηκε ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων μεταξύ του Σεβασμιωτάτου και του νέου Καθηγουμένου, ως έκφραση αμοιβαίου σεβασμού, αγάπης και ευγνωμοσύνης για τη νέα σελίδα που ανοίγεται στην ιστορική πορεία της Ιεράς Μονής.

